

І8 да ПРЕДАТЕЛЪ.

Іудейски-тѣ началници и учены-тѣ гнѣвихъ сѧ на Іисѹса Христъ за това, че имъ обличаваше пороцы-тѣ, и завиждахъ на слава-та Мъ. Слѣдъ вскъреніе-то Лазарево и слѣдъ почетъ-та, кој-то въздаде народъ-тѣ Іисѹсъ Христъ, кога вхождаше въ Йерусалимъ, злоба-та на врагове-тѣ Мъ достигна до крайность. Тѣи сѧ сковориխъ да го убийтъ. А за да не въспрѣатъ ствока народъ-тѣ на зло-то имъ на-мѣреніе; глѣдахъ да Го хванатъ тайно съ посред-ствомъ на хитростъ.

Единъ отъ Апостолы-тѣ, Иуда Искариот-скій, като сѧ зарази отъ корыстолюбіе, предложи на Іудейски-тѣ началници да имъ предаде Іисѹса за пѣназы. Тѣи мъ сѧ врекохъ триеслатъ сре-бреници. Той сѧ съгласи, испълни свое-то на-мѣреніе, и исгина въ отчаяніе.

ТАЙНАТА ВЕЧЕРА.

Кога-то настана тамъ вечера, въ кој-то по Мук-севъ законъ требуваше да свършатъ Пасхъ-тѫ: Іисѹсъ Христосъ дойде за това съ Апостолы-тѣ въ горница, пригответа въ къща-та на единого Йеру-салимца.

Тѣка Ѹмы Той нозѣ имъ, за да имъ пока-же примѣръ на смиреніе.

На тамъ вечеръ предрѣче имъ наѣрно прибли-живши-тѣ сѧ слѹжанія. Показа предателя Си. А на Петра, кой-то показваше себеси да е готовъ да умре съ Него злѣдно, каза, че той Апостолъ въ тая ноќь, доклѣ да попѣе пѣтель-тѣ, триждъ ще сѧ отрѣче отъ Хristа.

Езъ това же времѧ, за въдѣши-то въспомнина-